



MILETA VITOROVIĆ, slikar i grafičar

Rođen u Šepšinu 1920. god. Završio Akademiju likovnih umetnosti 1952. u Beogradu. Kao stipendista norveške vlade bio na specijalizaciji u Oslu 1965. godine.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1941. Rudnik (sa Borom Baruhom); 1956, 1958, 1959, 1961, 1962, 1964, 1965, 1967, 1971. Sombor; 1957. Odžaci; 1967. Oslo, Trondhjem, Zrenjanin; 1966. Beograd, Bajmok (sa E. Kočišem); 1967. Mladenovac; 1968. Novi Sad; 1969. Niš (sa Vuksanovićem); 1970. Beograd; 1971. Novi Sad, Sombor, Topola.

GRUPNE IZLOŽBE

1956. Sombor; 1958. Beograd, Novi Sad; 1959. Sombor; 1960. Novi Sad; 1961. Novi Sad, Beograd, Sombor; 1962. Ečka; 1963. Beograd, Ečka, Novi Sad, Sombor; 1964. Palić, Ečka, Novi Sad, Sombor, Beograd, Pula, Rijeka; 1965. Beograd, Novi Sad, Apatin, Ečka, Sombor, Zenica, Mostar, Plevlja; 1966. Beograd, Bajmok, Novi Sad, Skopje; 1967. Beograd, Novi Sad, Tuzla, Ečka, Baja;

1968. Beograd, Bjelovar, Ečka, Banjaluka, Hodonin; 1969. Beograd, Novi Sad, Ruma, Ečka, Temišvar, Modena; 1970. Zrenjanin, Ečka, Beograd, Subotica; 1971. Beograd, Sarajevo, Subotica, Novi Sad, Priština, Niš, Kragujevac, Sombor, Ečka; 1972. Modena, Regensburg, Zrenjanin, Subotica, Vršac, Sombor, Ečka, Bečej, Novi Sad, Vrbas, Srbobran; 1973. Bačka Palanka, Kruševac.

NAGRADE

1964. Nagrada grada Sombora; 1971. Otkupna nagrada Opštinske zajednice kulture Bečej.

SPISAK RADOVA

„Znaci“ od broja 1 do broja 30
dimenzije 80 cm × 54 cm; SIG. D. D.: Vitorović
ADRESA: Ilije Ognjanovića 12. Tel. 26-848

Izdaje: Galerija lik. umetnika Vojvodine Novi Sad, Bul. M. Tita 9
Štampa, klišeji: NIP „Forum“ Novi Sad, Voj. Mišića 1
Likovna oprema: Laslo Kapitanj
Tiraž: 500 primeraka

UMETNIČKI SAVET GALERIJE
LIKOVNIH UMETNIKA VOJVODINE
POZIVA VAS NA OTVARANJE IZLOŽBE SLIKA

MILETE VITOROVIĆA

u ponedeljak 18. juna 1973. godine u 19 časova
u Galeriji, Bul. M. Tita 9, Novi Sad.

GALERIJA je otvorena radnim danom
od 10—12 i 18—20 časova.

Izložba traje do 2. jula 1973. god.

Sadašnja likovna interesovanja Milete Vitorovića nadovezuju se na ranija istraživanja mogućnosti postojanja plastičnih vrednosti njihovim svođenjem na osnovne likovne elemente — liniju, površinu, boju. Pojava kruga i pravougaonika je logična posledica analitičkog, strogo racionalnog sistema stvaranog i razrađivanog postupno i dosledno metodom kontinuiranog multipliciranja određenog motiva. Disciplinovanost sprovođenja krajnje prečišćenih elemenata pobude — krug kao kompleksan asocijativni simbol neograničenih vrednosti — posledičnost je filtriranja svega vanpikturalnog, zapravo apstrahovanja vizuelnih odnosa i njihovih svođenja na suštinu i bitnu označenost plastičnih vrednosti.

Poreklo kruga kao namere i postignute likovnosti vodi poreklo u Vitorovićevo slikarstvo iz različitih poriva, tako da je njegov nastanak vrlo složen. Element vizuelne fiksacije ranog detinjstva kao nesvesnog podsticaja udružen sa intelektualnim naporom materijalizacije geometrijskog, strogog viđenja odnosa u prirodi i sebi samom leži u osnovi ovog stvaralačkog akta. Karakter umetnika i njegova uzdržana, racionalna priroda sposobna da smiri temperamentnost reagovanja neminovno vodi uprošćenosti koja predstavlja sintetičnost iskustvom dobijenih shvatanja us-

merenih i organizovanih u originalni i adekvatni sistem likovnog rešavanja.

Egzistentnost kruga na pravougaoniku kao rezultante intelektualnog prečišćavanja i likovnog eksperimentisanja, svođenja likovnosti na njenu suštinu u nameri postizanja čiste, primarne pikturalnosti, predstavlja i opravdanje za njegovo postojanje i značenje. Posmatranje dobijene realizacije — odnos kruga prema statičnom i neutralnom pravougaoniku — shvaćene kao polazne tačke raspoznavanja, indentifikovanje njenog vizuelnog smisla samo je intermedijum između čina umetnikove namere i mogućeg, sledećeg čina reflektovanja neočekivanih impulsa različitih vrednosti. Označenost kruga kao motiva strogo se odvaja od identifikacije sa vizuelnim simbolom konkretne vrednosti. Svođenje oblika, zapravo odnosa perцепiranih i kondenzovanih umetničkim iskustvom i jasnom namerom na prividnu jednostavnost saznavanja vizuelnih vrednosti ispod koje međutim, složenost asocijacija donosi filozofska, likovna i simbolična obaveštenja o suštini značenja plastičnog. Hermetičnost ove likovne realizacije proizilazi iz potrebe ukazivanja na povezanost jedinstvenog sistema večnog kretanja u nama i makrokosmičke kinetič-

nosti kao momenta postojanja oblika u značenju prostornih i vizuelnih informacija.

Osobeni likovni opus Milete Vitorovića isključuje neke oficijelno prihvaćene elemente slikarstva, odnosno, dolazi do bitnog, suštinskog menjanja njihovog značenja. Sadržaj njegove umetnosti u značenju pobude stvaranja predstavlja podsvesne, fiksirane utiske različitog karaktera gubeći jasnu definisanost, tako da u svom uobičajenom značenju ne postoji. Sadržinska strana ovog slikarstva je pre slobodno objašnjenje pobude, sa kojom i čini neodvojivu celinu, predstavljajući vizuelnu poruku kompleksnog značenja. Materijalizacija ovako nedefinisanog sadržaja i simbolično-asocijativne sadržine sprovedena je adekvatno likovnoj i

misaonoj ideji — uzdržano i strogo, metodom apstrahovanja. Klasično tumačenje forme linijama i bojama ne postoji pošto su oni već elementi pomenute materijalizacije.

Istraživanje fenomenologije kruga i pravougaonika suprotno označenosti usmerenih simbola, stroga hermetičnost i racionalni pristup čini ovo likovno eksperimentisanje autentičnim. Ostvareni sistem apstrahovanja, vrednovanjem likovnih elemenata od plastičnog sredstva ka poziciji autonomne egzistencije, opravdava Vitorovićevo upornost razbijanja konvencionalnih značenja o vrednostima pikturalnog.

Miloš Arsić

